

A év

Testvéreim!

Köszöntelek benneteket október első vasárnapjának estéjén: *Béke legyen veletek!*

A mai történet két engedetlen fiúról szól, akik testvérek. Erre mi azt mondhatnánk, minket ez nem érdekel, mert mi engedelmes fiúk és lányok vagyunk. Amen.

Ha másért nem, kíváncsiságból nézzünk magunkba, és ha az engedelmesség szó nem is tetszik nekünk, kérdezzük meg magunktól, hogy mi teljesítjük-e mindig mennyei Atyánk akaratát?... Szeressen minket a mi Istenünk és segítsen járnunk az Ő Jézusa Útján.

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, mi mindig kéregető koldusok vagyunk, és nem vesszük észre, hogy Te is kérsz tőlünk valamit. Illene rád hallgatnunk néha, aki kérsz, és soha nem parancsolsz, csak szeretsz örökkön örökké.

Evangélium (Mt 21,28-32)

„Mit gondoltok? Egy embernek két fia volt. Elment az elsőhöz és így szólt: *fiam, menj ki ma dolgozni a szőlőbe. Megyek uram, felelte, de nem ment ki. Elment a másikhoz és őt is megkérte. Nem megyek, felelte, később azonban megbánta és kiment. Melyik teljesítette a kettő közül atyja akaratát?*” „A második”, válaszolták. Erre Jézus így szólt hozzájuk: „Bizony mondom nektek: a vámosok és az utcanők megelőznek titeket Isten országában. Eljött ugyanis hozzátok János, hogy az igazság útjára vezessen, de nem hittetek neki. A vámosok és az utcanők hittek neki. Ti azonban ennek láttára sem tértetek meg és nem hittetek.”

A most hallott történet nagyon unalmas így az előzmények nélkül. Az előzmények ismeretében viszont nem szerettem volna ott lenni Jézus mellett. És bizony most is félve gondolok a két fiúra, ha esetleg valamelyikben magamra ismerek, így vagy úgy.

1) Előzmény

Virágvasárnap... Pálmaágak... Hozsanna... És a Mester, ha nem is kardot, de korbácsot forgat a kezében, és kitakarítja a templomot. Mire a főpapok és a vének küldöttei megkérdezik Jézustól, hogy kinek a hatalmával tetted ezt? Jézus visszakérdez: János kinek a hatalmával keresztelt és prédikált? Miután azt nem akarták mondani, hogy Jahwe hatalmával, még azt sem, hogy a néptől kapott hatalommal, inkább azt mondták: Nem tudjuk. Mire Jézus: Én sem mondom meg... Csak egy kis történetet mondott nekik.

2) A történet

A történet két testvérrel szól: az egyik Izrael, a másik a Pogányság. A szőlőskert a Föld, ahol az Atya Országáért kellene dolgozni.

A nagyobbik fiú, Izrael, erre igent mondott, de Isten Ország helyett a maguk diktatúráját építették, míg a rómaiak meg nem szállták őket. Megszállva is csak a saját peccenyéjüket sütögették, a népet megszarolva.

A másik testvér persze a megvetett Pogány volt, akik elve nemet mondtak a Szőlősgazdának. De itt van a forradalom, itt a nép, a „amha ares”, a föld népe, a csórók, senkik, és még kik?... És akkor Jézus a főpapi, nagytanácsi elit arcába vágja: Itt van Magdalai Mária, az utcanő, itt van Máté, a vámos, és itt van az új nép, akik építeni akarják az Országot, igent mondván a Szőlősgazdának!

Mindezt Jézus nem ilyen finomkodva jelentette ki, hanem a főpapokat és a nép véneit szemtől szembe azzal vádolja, hogy az utcanők és a csaló vámosok is különbek náluk. Így válaszol, mégpedig a húsvéti ünnepekre az egész országból Jeruzsálembe összegyűlt nép előtt: Az utcanők és vámosok megelőznek titeket, mert ők megtértek már János szavára is, ti azonban nem tértek meg, nem dolgoztok a Szőlőkertben, nem építitek az Országot! Ti rablók barlangjává teszitek a Templomot és hatalmatokba akarjátok hajtani újra a megszállt országot!

3. A kérdés

Ma kinek szól ez a történet?

A főpapoknak és a nép véneinek? Könnyű volna elégedetten bólogatni, hát kinek másnak?! A diktatúra alatt a kollaboráló főpapoknak, papoknak és az ateista államhatalom képviselőinek. Ma a szabadság világában, a jóléti társadalom korában, amikor összefonódik az egyházi és világi hatalom azoknak, akik Jézus nevét meggyalázva keresztény Magyarországról szónokolnak és prédikálnak! Könnyű volna állítani az országos népszámlálási adatok ismeretében, amikor egy millió emberrel kevesebb vallja magát katolikus kereszténynek, hogy mi a következménye annak, ha az egyházi és világi hatalom összeölelkezik. De ez olcsó válasz lenne részünkről.

Nekünk magunkba kell néznünk, és külön-külön magunktól kell megkérdezni, hogy ki vagyok én, mi vagyok én? Csak ezután kérdezhetjük azt is, hogy ki, vagy mi ez a büszke Bokor-közösség?

Lehetne egy harmadik kérdése is Jézusnak. Nem csak az, hogy az egyik fiú az apja kérésére igent mond, de nem megy el dolgozni. A másik fiú pedig nemet mond, de meggondolja magát és elmegy. Volna egy olyan variáció is, hogy egy fiú, apja kérésére igent mond, és elmegy a Szőlőbe. Ezek lennének mi? Persze a mintafiúk, mintalányok? A mennyei Atya minta gyermekei, mint Jézus!?

--- Testvéreim! Bevallom, nem merem tovább folytatni ezt az eszmefuttatást. Magamról tudom, hogy mi vagyok, ki vagyok, és azt is tudom, hogy a belátott igazság más, mint a követett igazság. Tőletek most inkább azt kérem, hogy lássátok mindazt a sok jót és szépet, amit az Atya szőlőkertjében, az Isten Országában munkáltatok és munkáltok, és azt is, amit ez a kis hitvány Bokroccka, ezen a kis semmi Földön eddig dolgozott és termést is hozott!

[Kovács László elmékedése elhangzott 2023. október 1-jén a Bokorportán, online csatlakozási lehetőséggel]